

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010327
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4212010327.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného I.. V. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno sp.zn. 1Pv/543/2011 z 08.06.2012 na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 06.08.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný I.. V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B.Á.,
U. Č.. XXX,

je vinný , že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti W.: Y., M.. XX.XX.XXXX J. P., M.. XX.XX.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 10C 107/2007-190 z 11.04.2008, právoplatným dňa 05.06.2008 bol zaviazaný prispievať na ich výživu mesačne sumou 20.000,- Sk (663,88 Eur) na každé dieťa vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že do rúk matky detí T. W., bytom B.Á., B. Č. XXX/XX, je povinný uhrádzať sumu výživného vo výške po 10.000,- Sk (331,94 Eur) mesačne na každé dieťa a sumu výživného vo výške po 10.000,- Sk (331,94 Eur) mesačne na každé dieťa je povinný uhrádzať na vinkulované vkladné knižky zriadené v peňažnom ústave SR na mená maloletých detí, vyživovaciu povinnosť si neplnil od 01.01.2011 do 06.08.2014 pravidelne v sumách a lehotách určených súdom a napriek tomu, že mu jeho príjmové a majetkové pomery umožňovali na výživu svojich maloletých detí prispievať vo výške najmenej 331,94 Eur mesačne na každé dieťa, keďže mal príjmy z pracovných pomerov, príjem z predaja nehnuteľnosti, ako aj disponoval majetkovou účasťou vo viacerých obchodných spoločnostiach, čím mu za obdobie od 01.01.2011 do 06.08.2014 vznikol dlh na výživnom na obe deti vo výške 28.546,84 Eur, z ktorého uhradil sumu 8.400,- Eur a na výživnom dlhuje sumu 20.146,84 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas),

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť k rukám matky maloletých detí T. W., bytom B., B. Č. XXX/XX v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 20.146,84 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Komárno podal pod sp.zn. 1Pv/543/2011 na Okresnom súde Komárno dňa 08.06.2012 obžalobu na obvineného I. V. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté dcéry Y. W., M. XX.XX.XXXX J. P. W., M. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu v Komárne sp. zn. 10C 107/2007-190 zo dňa 11.04.2008, s právoplatnosťou dňom 05.06.2008, ktorým súd schválil dohodu rodičov týchto detí, sa zaviazal prispievať na ich výživu mesačne sumou po 20.000,- Sk (663,88 Eur) na každé dieťa takým spôsobom, že do rúk matky detí T. W., bytom B., B. Č. XXX/XX, bude každý mesiac vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred uhrádzať sumu výživného vo výške po 10.000,- Sk (331,94 Eur) mesačne na každé dieťa a ďalšiu sumu výživného, a to vo výške po 10.000,- Sk (331,94 Eur) mesačne na každé dieťa, uhradí na ich vinkulované vkladné knižky v peňažnom ústave SR, túto svoju zákonnú povinnosť si od 01. augusta 2010 až doposiaľ bezdôvodne zavinene neplní riadne a včas, nakoľko hoc ako živnostník s majetkovou účasťou v celkom štyroch obchodných spoločnostiach, ktorých je vlastníkom a konateľom, prípadne spoluvlastníkom a ktoré majú dostatočný obrat vrátane vlastnej réžie na to, aby výživné na svoje nezaopatrované deti platil riadne a včas, a to vo výške najmenej po 10.000,- Sk (331,94 Eur) mesačne na každé dieťa, okrem sporadických a rôznych čiastok výživného, ktoré uhradil v tomto období v roku 2010 v celkovej sume 1.000,- Eur, v roku 2011 v celkovej sume 1.800,- Eur a v roku 2012 v celkovej sume 1.600,- Eur, spolu k úhrade 4.400,-Eur, v období od 01. augusta 2010 až doposiaľ, teda včítane do 31. mája 2012 zaostal na výživnom v celkovej sume najmenej vo výške 10.205,36 Eur.

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1Nto/10/2012 z 28.11.2012 bola podľa § 23 odsek 1 Trestného poriadku predmetná trestná vec Okresnému súdu Komárno odňatá a prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Nové Zámky.

Súd následne uznesením sp.zn. 2T/30/2013 z 25.02.2013 podľa § 241 odsek 1 písmeno f) Trestného poriadku obžalobu prokurátora odmietol a vec vrátil prokurátorovi, pretože zistil závažné procesné chyby, a to porušenie ustanovení zabezpečujúcich právo obhajoby.

Krajský súd v Nitre o sťažnosti prokurátora proti citovanému uzneseniu súdu prvého stupňa uznesením sp.zn. 1To/37/2013 z 29.04.2013 rozhodol tak, že sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd v Nitre akceptoval sťažnostnú námietku prokurátora, že sa v obžalobe dopustil zrejmej nesprávnosti v podobe nesprávneho označenia začiatku páchania skutku dňom 01.08.2010 namiesto správneho dňa 01.01.2011 a zaujal názor, že nedošlo k porušeniu žiadneho z ustanovení Trestného poriadku, zabezpečujúcich právo obvineného na obhajobu.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní predniesol obžalobu v súlade s jej písomným vyhotovením s tým, že v skutkovej vete uvedený dátum 01.08.2010 nahradil dátumom 01.01.2011 a slová „v období od 01.08.2010 až doposiaľ, teda včítane do 31.05.2012 zaostal na výživnom v celkovej sume najmenej vo výške 10.205,36 Eur“ nahradil slovami „v období od 01.01.2011 až doposiaľ, teda včítane do 31.05.2012 zaostal na výživnom v celkovej sume najmenej vo výške 7.885,96 Eur“.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku, uvedeného v obžalobe.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka Jany Horváthovej a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol k veci vypovedať. Súd preto na návrh prokurátora prečítal podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku skoršie zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, kedy tento vypovedal, že si je vedomý skutočnosti, že mu rozsudkom Okresného súdu Komárno bola určená vyživovacia povinnosť na maloleté deti, pričom si túto svoju povinnosť plní nepravidelne od mája 2010 s tým, že dňa 05.09.2011 zaplatil na obe deti výživné 400,- Eur, dňa 08.09.2011 rovnako sumu 400,- Eur a v mesiaci október 2011 celkom čiastku 200,- Eur. Vypovedal, že je konateľom dvoch spoločností - J. P. P.D..G.. B. J. J. D. P.D..G.. B., jeho mesačné príjmy sa do mája 2010 pohybovali okolo 2.000,- Eur mesačne a v čase výsluchu ako svedka v predmetnej trestnej veci okolo 300,- až 400,- Eur, v súčasnosti (výsluch bol realizovaný dňa 17.01.2012) mu tiež prináleží takáto suma, avšak z dôvodu insolventnosti firiem mu výplata vyplácaná nie je a jeho mesačný príjem je 0,- Eur. Uviedol tiež, že nedisponuje takými príjmami, aby mohol platiť také vysoké výživné, snaží sa hľadať i iné možnosti podnikania, nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani vozidlá. Potvrdil, že predajom pozemkov nadobudol finančnú hotovosť vo výške 66.387,83 Eur, avšak na jeho kúpu bral pôžičku, hoci bol pozemok v podielovom spoluvlastníctve, bývalá manželka na jeho kúpu žiadnym spôsobom neprispela, splatenie jej podielu vykonal on a to z požičaných peňazí, pričom pôžičku následne splatil po predaji pozemku. Vypovedal ďalej, že žije vo svojom byte na Pohraničnej ulici v Komárne, náklady na byt sú mesačne okolo 150,- až 200,- Eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul matku maloletých detí T. W. v procesnom postavení svedka, ktorá vypovedala, že obžalovaný výživné na maloleté deti neplatí vo výške, určenej rozsudkom súdu, od roku 2010 s tým, že po ňou podanom trestnom oznámení začal platiť výživné vo výške 100,- Eur mesačne na každé dieťa, avšak i to nie pravidelne a načas. Uviedla, že s obžalovaným v januári 2011 predali pozemok v ich podielovom spoluvlastníctve, pričom obžalovaný obdržal rovnakú sumu ako ona, a to v tom čase okolo 2.000.000,- Sk a tiež uviedla, že disponuje informáciou, že obžalovaný dňa 30.08.2010 predal svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Com-air za sumu 25.000,- Eur a v roku 2012 založil ďalšiu spoločnosť. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaný hradí deťom náklady na tenis, ich výšku však nepozná a niekedy tiež hudobný krúžok. Svedkyňa uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by si obžalovaný bral pôžičku za účelom kúpy pozemku, o predaji ktorého vypovedala.

Obžalovaný v rámci možnosti vyjadriť sa k vykonanému dôkaz výsluchom svedka T. W. dňa 29.05.2014 uviedol, že deťom momentálne uhrádza iba výdavky na tenis v sume 100,- až 150,- Eur mesačne spolu na obe deti.

Rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 10C/107/2007-190 z 11.04.2008, právoplatným dňa 05.06.2008, bolo manželstvo obžalovaného a T. W.Á. rozvedené a maloleté deti W.: Y. J. P. boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný na platenie výživného vo výške 20.000,- Sk na každé dieťa počnúc od právoplatnosti rozsudku s tým, že výživné vo výške 10.000,- Sk na každé dieťa je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky a výživné vo výške 10.000,- Sk na každé dieťa vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred na vinkulované vkladné knižky zriadené v peňažnom ústave SR na meno maloletých detí. Súd súčasne upravil styk otca s maloletými deťmi a určil, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok bude matka.

Z výpovede svedkyne T. W. a ňou predložených listinných dokladov, vzťahujúcich sa na úhrady výživné obžalovaným, ako aj listinných dôkazov, predložených obžalovaným, mal súd preukázané, že tento uhrádzal v období od 01.01.2011 výživné nasledovne: dňa 02.03.2011 vo výške 600,- Eur, dňa 07.09.2011 vo výške 400,- Eur, dňa 12.09.2011 vo výške 400,- Eur, dňa 12.10.2011 vo výške 400,- Eur, dňa 13.01.2012 vo výške 200,- Eur, dňa 19.01.2012 vo výške 400,- Eur (2 x 200,- Eur), dňa 10.02.2012 vo výške 400,- Eur (2 x 200,- Eur), dňa 20.03.2012 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 10.05.2012 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 11.05.2012 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 04.07.2012 vo výške 200,- Eur, dňa 09.07.2012 vo výške 200,- Eur, dňa 28.08.2012 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 12.10.2012 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 21.11.2012 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 20.12.2012 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 31.12.2012 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 15.04.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 11.06.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur),

dňa 01.07.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 06.07.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 15.07.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 19.07.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 07.08.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 30.08.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 05.09.2013 vo výške 200,- Eur (2 x 100,- Eur), dňa 31.01.2014 vo výške 400,- Eur (2 x 200,- Eur), dňa 26.05.2014 vo výške 800,- Eur (2 x 400,- Eur) a dňa 25.07.2014 vo výške 400,- Eur (2 x 200,- Eur).

Z výpisov z obchodného registra súd zistil, že obžalovaný je spoločníkom nasledovných obchodných spoločností: J. P., P. P. D.. G.. B., J. D. P.. P. D..G.. B., J. D. P..D..G.. B., J. U. P..D..G.. B. J. C. P..D..G.. Q., pričom spoločníkom obchodnej spoločnosti J. U. P..D..G.. B. je od 26.01.2012 a výška ním splateného vkladu je 2.500,- Eur.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Komárno, je obžalovaný evidovaný ako zamestnanec zamestnávateľa J. D. P.. P. D..G.. B. od 16.10.2006 a tiež zamestnávateľa J. P. P.. P. D..G.. B. od 01.11.2003.

Z kúpnej zmluvy, uzavretej dňa 20.01.2011 medzi obžalovaným a Q.. T. W. ako predávajúcimi na jednej strane a I.. Y. B. ako kupujúcim na strane druhej súd zistil, že predávajúci predali svoje podiely na v kúpnej zmluve špecifikovaných nehnuteľnostiach za kúpnu cenu v celkovej výške 132.775,66 Eur, pričom obžalovanému bola vyplatená prislúchajúca časť kúpnej ceny vo výške 66.387,83 Eur pri podpise tejto kúpnej zmluvy.

Z výsluchu svedkyne T. W. a rozhodnutí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno mal súd preukázané, že táto poberala náhradné výživné na maloleté deti od 01.12.2012 do 31.10.2013.

Z výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti K.-J. P..D..G.. B. súd zistil, že obžalovaný bol jej spoločníkom od 17.10.2008 do 21.09.2010. Súd následne z obchodného registra, vedeného Okresným súdom Nitra, vyžiadal zo zbierky listín Zmluvu o prevode obchodného podielu v tejto obchodnej spoločnosti z 30.08.2010, podľa ktorej obžalovaný bezodplatne previedol svoj obchodný podiel v nej na nadobúdateľa I.. U. Q..

Obžalovaný je podľa výpisu z listu vlastníctva č. 329 podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území Bohelov a podľa výpisu z listu vlastníctva č. 8070 je vlastníkom bytu v katastrálnom území Komárno.

Podľa mzdových listov zamestnávateľov obžalovaného obžalovaný dosiahol priemernú čistú mesačnú mzdu z pracovného pomeru nasledovne:

- u zamestnávateľa J. D. P.. P. D..G.. B. v roku 2011 vo výške 111,54 Eur, v roku 2012 vo výške 115,14 Eur, v roku 2013 vo výške 118,47 Eur a za obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 vo výške 123,47 Eur.
- zamestnávateľa J. P. P.. P. D..G.. B.D. v roku 2011 vo výške 383,61 Eur, v roku 2012 vo výške 409,64 Eur, v roku 2013 vo výške 269,50 Eur (pričom od 01.04.2013 došlo k zníženiu čistej dosahovanej mzdy z 409,89 Eur na 216,50 Eur) a za obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 vo výške 216,50 Eur.

Z podaného daňového priznania obžalovaného k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 súd zistil, že obžalovaný v ňom nepriznal žiadne príjmy zo závislej činnosti (V. oddiel daňového priznania).

Podľa oznámenia ODI OR PZ Komárno obžalovaný nevlastní a ani nie je držiteľom žiadneho motorového vozidla.

Zo spisu Okresného súdu Komárno sp.zn. 9P/164/2010 a obžalovaným predloženým návrhom na začatie konanie v predmetnej veci súd zistil, že konanie bolo začaté dňa 18.05.2010 na základe návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti a toho času je predmetom tohto konania zmena úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom i v otázke poskytovania osobnej starostlivosti o maloleté deti, pričom konanie dosiaľ nebolo právoplatne skončené.

V hore označenom konaní Okresného súdu Komárno matka maloletých detí T. W. ako účastníčka konania predložila čestné prehlásenie z 30.08.2010, ktorým obžalovaný potvrdzuje prevzatie sumy 25.000,- Eur od I.. U. Q., a to z titulu vrátenia finančných prostriedkov, ktoré obžalovaný ako spoločník vložil do podnikateľskej činnosti spoločnosti K.-J. P..D..G.. a ktorú sumu považuje za konečné finančné vyporiadanie po zániku účasti obžalovaného v tejto spoločnosti.

Z výpisov z účtov obžalovaného v peňažných ústavoch v SR súd zistil, že obžalovanému nie je mzda z jeho pracovných pomerov poukazovaná na súdom zistené účty v bankách. Súčasne zistil i to, že obžalovaný na jednom z týchto účtov v banke realizoval kredity vo forme vkladov na účet v období od 01.01.2011 do 30.06.2011 v celkovej výške 4.905,- Eur. Na iný svoj účet v druhom peňažnom ústave obžalovaný začiatkom roka 2011 opakovane vkladal väčšie sumy peňazí, a to v mesiaci január 2011 celkovo sumu 3.000,- Eur, v mesiaci február 2012 celkovo sumu 2.000,- Eur, v mesiaci marec 2011 celkovo sumu 1.600,- Eur, v mesiaci apríl 2011 sumu 1.100,- Eur, v mesiaci máj 2011 celkovo sumu 3.000,- Eur, následne kredity na tomto účte nie sú zaznamenané. Navyiac, súd z tohto účtu obžalovaného zistil i to, že obžalovaný v tomto období opakovane poukázal finančné prostriedky vo výške 1.000,- Eur osobe menom T. Q., ktorá je podľa vyjadrenia obžalovaného jeho priateľkou, a to v dňoch 28.03.2011, 29.04.2011 a dňa 30.05.2011 a okrem výberov prostredníctvom bankomatu tiež realizoval platby kartou z tohto účtu, napr. dňa 07.04.2011 v parfumérii vo výške 230,- Eur a naopak, nerealizoval žiadne splátky úveru.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, mal súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Z vykonaných dôkazov, predovšetkým z výpovede samotného obžalovaného, ako aj matky maloletých detí a listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej Y. J. P. v období od 01.01.2011 do 06.08.2014 neplnil vo výške a lehotách, určených rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 10C/107/2007-190 z 11.04.2008, ale na ich výživu prispieval nepravidelne a v podstate vo výške 100,- Eur na každé dieťa napriek tomu, že mu jeho príjmové a majetkové pomery umožňovali prispievať na ich výživu výživným najmenej vo výške 331,94 Eur mesačne na každé dieťa. Tento záver súd vyvodil z vykonaného dokazovania, ktorým mal za vylúčenú obranu obžalovaného, že v rozhodnom období nedisponoval majetkom ani finančnými prostriedkami, ktoré by mu umožňovali výživné v rozsudkom určenej výške, ako ani vo výške uvedenej v obžalobe, platiť. V tomto smere súd poukazuje na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v ktorej uviedol výlučne iba svoje príjmy z pracovného pomeru, dokonca s tým, že už v čase jeho výsluchu (dňa 17.01.2012) mu mzda vyplácaná nebola pre insolventnosť obchodných spoločností, ktorých je zamestnancom a jeho mesačný príjem je nula a ktorá výpoveď je v rozpore s ostatnými dôkazmi. Obžalovaný totiž aj v tomto období na výživu detí prispieval tak, ako je vyššie podrobne rozpísané, a to nepravidelne, v niektorých mesiacoch na viackrát uhradil matke detí vyššiu sumu (napr. v mesiaci marec 2011 sumu 600,- Eur, v mesiaci september 2011 spolu 800,- Eur, práve v mesiaci január 2012 sumu 400,- Eur, v mesiaci júl 2013 sumu 800,- Eur), tiež uhradza a uhradza výdavky detí na tenis v sume 100,- až 150,- Eur mesačne a náklady na vlastné bývanie vo výške 150,- až 200,- Eur mesačne, ktoré sumy v súčte vysoko prevyšujú obžalovaným deklarovaný príjem z pracovných pomerov a už vôbec nekorešponujú z jeho tvrdením, že má nulový príjem a nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami. Je pritom nepochybné, že i obžalovaný samotný má i ďalšie výdavky okrem bývania, na uspokojovanie vlastných potrieb. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva i to, že obžalovaný v období, kedy neuhradza výživné na deti v súdom určenej výške, investoval sumu 2.500,- Eur do založenia novej obchodnej spoločnosti. Pokiaľ obžalovaný vo vzťahu finančným prostriedkom, získaných predajom spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach v mesiaci január 2011 v sume 66.387,83 Eur tvrdil, že tieto použil na splatenie pôžičky, z ktorej kúpu nehnuteľností financoval, táto skutočnosť nebola potvrdená ani výpoveďou svedkyne T.J. W. (bývalej manželky obžalovaného a rovnako účastníčky predmetnej kúpnej zmluvy) ani iným dôkazom (ktorý nebol stranami navrhnutý a ani súdu inak známy) a naopak bola vyvrátená finančnými transakciami obžalovaného, vyplývajúcimi z oboznámených výpisov z jeho účtov v peňažných ústavoch. Z týchto je totiž zrejme, že obžalovaný v prvom polroku vkladal na tieto účty finančné prostriedky v sumách, ktoré, opätovne nezodpovedajú deklarovanému príjmu z pracovných pomerov, a z ktorých navyiac poukázal sumu 3.000,- Eur v prospech svojej priateľky. Tiež je z nich možno vyvodiť i životnú úroveň obžalovaného, v ktorého možnostiach bol nákup v parfumérii jednorazovo vo výške 230,- Eur práve v mesiaci (apríl 2011), kedy na výživu detí neprispel žiadnou sumou. Podľa názoru súdu obžalovaný úmyselne deklaroval a snažil sa preukázať absenciu finančných prostriedkov, čomu zodpovedá aj čestné prehlásenie obžalovaného z 30.08.2010, z ktorého súd zistil, že prevzal v súvislosti s prevodom svojho obchodného podielu v obchodnej spoločnosti K.-J. P. P. D..G.. B. sumu 25.000,- Eur a ktorá skutočnosť je v rozpore aj so samotnou zmluvou o prevode tohto obchodného podielu, podľa ktorej mal byť tento prevod bezodplatný.

Na základe hore uvedených skutočností súd ustálil, a to v súlade s ust. § 62 odsek 1, odsek 2, odsek 4, odsek 5 a § 75 odsek 1 Zákona o rodine a predovšetkým v súlade so zásadou, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a deti majú právo sa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, že príjmové a majetkové pomery obžalovaného v rozhodnom období mu umožňovali na výživu svojich detí prispievať najmenej sumou 331, 94 Eur mesačne na každé dieťa, t.j. aspoň vo výške, rozsudkom súdu v civilnom konaní určenej na bežné výživné maloletých detí, splatných do rúk matky. Pokiaľ by totiž obžalovaný, súc si vedomý svojej zákonnej vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, v súlade s vyššie uvedenými zásadami podľa Zákona o rodine hospodáril s finančnými prostriedkami, nadobudnutými za skorší prevod obchodného podielu, z predaja nehnuteľností a ostatnými, ktorými podľa názoru súdu preukázateľne v rozhodnom období disponoval (a ktoré rozhodne nepochádzali a nemohli pochádzať výlučne z jeho miezd z jeho pracovných pomerov), vedel by v takejto výške na výživu svojich detí celé rozhodné obdobie prispievať. K tomuto záveru súd dospel v súlade s jeho povinnosťou, vyplývajúcou z ust. § 7 odsek 1 Trestného poriadku, a teda bez ohľadu na to, že na Okresnom súde Komárno prebieha konanie, ktorého predmetom je práve návrh otca na zníženie výživného a ktoré dosiaľ nebolo skončené. V tejto súvislosti a súčasne vo vzťahu k námietkam obhajoby, že v označenom civilnom konaní sa rieši pre súd v trestnom konaní prejudiciálna otázka, súd považuje za potrebné zdôrazniť v súlade s ust. § 7 odsek 1 Trestného poriadku a ustálenom judikatúrou, že orgány činné v trestnom konaní a súdy v trestnom konaní pre prečin podľa § 207 Trestného zákona posudzujú otázku rozsahu vyživovacej povinnosti samostatne ako predbežnú otázku. Pri tomto postupe nie sú viazané súdnym rozhodnutím, ktorým bola v občianskom súdnom konaní určená konkrétna výška vyživovacej povinnosti, k tomuto súdnemu rozhodnutiu však musia prihliadať a vyhodnotiť ho ako iné dôkazy v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Pri tomto postupe je súd povinný rešpektovať všetky zákonné hľadiská rozhodujúce pre výšku výživného (a to vyššie citované ustanovenia Zákona o rodine a z nich vyplývajúce základné zásady pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti), posudzuje však (na rozdiel od súdu v občianskom súdnom konaní) tiež mieru zavinenia výživou povinnej osoby. S prihliadnutím na tieto okolnosti súd môže počas trestného konania určiť odlišnú výšku výživného z hľadiska trestnej zodpovednosti obžalovaného, než bola určená súdnym rozhodnutím v občianskom súdnom konaní (R33/1960, R11/1984, R 56/1993). Keďže súd mal z vyššie opísaných skutkových zistení, predovšetkým vo vzťahu k snahe obžalovaného deklarováť finančnú a majetkovú situáciu, nezodpovedajúcu skutočnosti, preukázaný i úmysel obžalovaného (a to úmysel priamy) v súdom ustálenom rozsahu výživné na deti neplatiť, uznal ho vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd s poukazom na § 122 odsek 13 Trestného zákona ustálil dobu zavinenej neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným do 01.01.2011 do 06.08.2014 a dlh na výživnom na sumu 20.146,84 Eur, zohľadniac všetky obžalovaným realizované úhrady na výživnom, t.j. (výživné spolu na obe deti mesačne vo výške 663,88 Eur x 43 mesiacov neplnenia vyživovacej povinnosti= 28.546,84 Eur) - uhradených 8.400,- Eur.

Súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona tak z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky. Obžalovaný totiž ako otec, ktorý mal z ust. § 62 Zákona o rodine povinnosť vyživovať svoje maloleté deti W.: Y. J. P., porušil záujem chránený Trestným zákonom, a to záujem na ochrane nároku na výživné maloletých detí ako výživou oprávnených osôb, keď si túto vyživovaciu povinnosť úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) neplnil najmenej tri mesiace v posledných dvoch rokoch, a čin spáchal závažnejším spôsobom - po dlhší čas podľa § 138 písmeno b) Trestného zákona, t.j. po dobu dlhšiu ako dva roky. V zmysle objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu sa neplnením vyživovacej povinnosti totiž rozumie nielen situácia, že povinný zavinene neplní vyživovaciu povinnosť vôbec, ale i stav, že zavinene neodvádza oprávnenému nižšie sumy výživného, než aké boli určené alebo sú primerané, čím mal súd za právne irelevantnú námietku obhajoby, že § 207 Trestného zákona umožňuje postihovať iba stav, keď povinný neplní vyživovaciu povinnosť vôbec. Obžalovaný naplnil zákonné znaky uvedeného prečinu aj po stránke materiálnej, pretože stupeň jeho závažnosti rozhodne nie je nepatrný (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V danom prípade je stupeň závažnosti konania obžalovaného určený predovšetkým okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou jeho zavinenia tak, ako je vyššie konštatované a dĺžkou obdobia zavinenej neplnenia vyživovacej povinnosti. Súd skutok kvalifikoval prísnejšie ako obžaloba s poukazom na skutočnosť, že v priebehu konania pred súdom došlo k naplneniu vyššie uvedeného znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto prečinu v podobe jeho páchania po dlhší čas, a v súlade s upozornením obžalovaného na možnosť takeého prísnejšieho posúdenia skutku na

hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2013. Z týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným z predmetného prečinu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že tento dosiaľ nebol súdne trestaný, nedopustil sa priestupku a z miesta jeho trvalého bydliska nie sú uvádzané žiadne negatívne informácie o jeho osobe a správaní.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona (t.j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život), priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona u neho nezistil žiadnu. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri prevahe poľahčujúcich okolností znížil podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona hornú hranicu základnej trestnej sadzby (1 až 5 rokov trestu odňatia slobody) postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu tretinu a trest tak ukladal v sadzbe 1 rok až 44 mesiacov trestu odňatia slobody. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby vo výmere 1 rok, keďže trest o takejto výmere považoval na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti za dostatočný a súčasne však nepovažujúc na dosiahnutie tohto účelu trestu za dostatočný iný druh trestu (predovšetkým s poukazom na dĺžku obdobia neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným a vzhľadom na charakter ním spáchaného trestného činu). Súd mal za splnené i podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona (že vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný) a preto výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 30 mesiacov za súčasného uloženia povinnosti obžalovanému v súlade s ust. § 50 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona v skúšobnej dobe uhradiť k rukám matky maloletých detí súdom zistený dlh na výživnom ako osobitnej podmienky jeho podmiennečného odsúdenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).